

การวิเคราะห์กลวิธีการขับร้องเพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น
ANALYSIS OF THE BASIC SINGING TECHNIQUES IN THE SONG
'TUB TON PLENG CHING SANCHAM'

จันทนา คชประเสริฐ¹ จันทรา เนินนอ²
Jantana Khochprasert¹ Jantra Noennok²

บทคัดย่อ

การใช้เพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้นในการฝึกการร้องเพลงเพื่อเน้นการพัฒนาทักษะการร้อง และเทคนิคการออกเสียง การแบ่งแยกวรรคและการเรียนรู้เทคนิคการร้อง มีการสร้างความเข้าใจและรู้เรื่องการขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น เพลงดับตันฉิ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้เสียงและการหายใจ ในขณะที่ขับร้องเพลงไทยอย่างถูกต้อง เพลงดับตันฉิ่งมีลักษณะท่วงทำนองที่ง่าย ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการร้องเพลงไทยในขั้นตอนของการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทย โดยเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจ การใช้เสียงและหายใจ รวมถึงการแบ่งวรรคคำและการเอื้อนเสียงให้เกิดความสัมพันธ์กับการผ่อนลมหายใจในขณะที่ขับร้อง ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนการขับร้องเพลงไทย และช่วยในการนำเสนอเพลงที่ซับซ้อนเพื่อฝึกทักษะการร้องที่มีเทคนิคขั้นสูงขึ้น การเปรียบเทียบและวิเคราะห์เพลงต่าง ๆ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการประยุกต์ใช้ทักษะการขับร้องเพลงไทย

คำสำคัญ: เพลงดับตันเพลงฉิ่ง, สามชั้น, กลวิธีการขับร้อง

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะดนตรีและการแสดง มหาวิทยาลัยบูรพา jantanakh@go.buu.ac.th

¹ Assistant Professor, Faculty of Music and Performing Arts, Burapha University, jantanakh@go.buu.ac.th

² อาจารย์พิเศษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ jantra_noennok@hotmail.com

² Part-Time Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Rajanagarindra University, jantra_noennok@hotmail.com

Abstract

Using the basic TubTon Pleng Ching SamChan Song in singing practice focuses on developing vocal skills and techniques, segmenting phrases, and learning additional singing techniques to deepen understanding of one's own singing proficiency in Thai music. It effectively introduces fundamental knowledge of Thai music, emphasizing proper vocalization and breath control while singing Thai songs. The basic Ching Pra chan Samchan song boasts a simple melodic structure, enabling students to practice Thai singing in subsequent stages of learning Thai music. It emphasizes understanding voice usage, breath control, phrase segmentation, and creating a relationship between vocal expression and controlled breathing during singing. It facilitates learning the steps involved in Thai song rendition and aids in presenting more intricate songs to enhance advanced singing skills. Comparisons and analysis of various songs aid students in applying their singing abilities effectively in the context of Thai music.

Keywords: TubTon Pleng Ching SamChan Song, Singing Techniques, Teaching Thai Vocalization

1. บทนำ

เพลงไทยเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่ครบถ้วนและหลากหลายของประเทศไทย ด้วยความเป็นเอกลักษณ์และความหลากหลายทางดนตรีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละภูมิภาค ดนตรีไทยได้ถูกสร้างสรรค์ขึ้นโดยบรรพบุรุษเก่าแก่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารกับเทวดา และผู้คนในสภาพแวดล้อมที่มีอยู่ร่วมกันในชีวิตประจำวัน บทบาททางวัฒนธรรมและสังคมที่สำคัญ การนำเสนอดนตรีไทยในพิธีกรรมและเทศกาลสร้างความเป็นสัญลักษณ์และความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ดนตรีไทยมีบทบาทในการส่งเสริมความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมในประเทศไทย นอกจากนี้ยังเสริมสร้างความเข้มแข็งของความเป็นชาติ (วัฒนวุฒิ ช้างชนะ, 2560)

การถ่ายทอดดนตรีและเพลงไทยโดยใช้วิธีมุขปาฐะมีความสำคัญที่สามารถสืบทอดความรู้และประเพณีไทยในอดีตได้ในทุกระดับ นอกจากนี้ยังช่วยให้มีการรักษาสถานะของเพลงไทยโบราณและมีความซับซ้อนในการถ่ายทอดสื่อสารที่ไม่ต้องพึ่งพากระบอกไม้ การนำเสนอด้วยมุขปาฐะยังเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเสริมสร้างความรู้ในสิ่งที่อยู่อาศัยในวัฒนธรรมไทยอย่างดี อนึ่งยังเป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางดนตรีและศิลปะของคนไทยให้เป็นอย่างดี (Roongruang, P., 2001) (Treitler, L., 1981)

การนำเสนอเพลงไทยให้เป็นไปอย่างถูกต้องนั้นขึ้นอยู่กับทักษะการฟัง เพื่อจับความหมายและรู้จักลักษณะของเพลง การจำคำร้องและทำนองให้ถูกต้องเพื่อสร้างความเข้าใจและความรู้สึกที่ถูกต้องในเพลงไทยการจำคำร้องและทำนองในเพลงไทยเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องสอดคล้องกับความเข้าใจและอารมณ์ของเพลง ความสำเร็จในการถ่ายทอดเพลงไทยอย่างถูกต้องเพื่อให้ความหมายและอารมณ์ของเพลง การฝึกฝนทักษะการขับร้องและทำนองอย่างถูกต้องและคล่องแคล่วเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างความสามารถในการนำเสนอเพลงไทยให้เป็นอย่างดี (Sawangviboonpong, D., 2003) นอกจากนี้ การฝึกฝนทักษะการขับร้องให้ถูกต้องเป็นอย่างดีจำเป็นเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการนำเสนอเพลงไทยให้เป็นอย่างดีและน่าสนใจยิ่งขึ้น (Smith, H. E., 2006)

เพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นชุดเพลงไทยที่มีความเฉพาะเจาะจงและมีความน่าสนใจในด้านการทำนองและร้องเพลง มันประกอบด้วยเพลงหลาย ๆ เพลงที่มีอัตราจังหวะและโหมดเสียงเดียวกัน การนำเสนอเพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและมีความเป็นอาชีพ เพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงอัตราจังหวะ 3 ชั้น เรียกดัดเพลงฉิ่งหรือดัดบักกี มีสี่เพลง คือเพลงดัดเพลงฉิ่ง เพลงจะเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้น ใช้บทร้องจากเรื่องกาเกี คำกลอนของเจ้าพระยาพระคลัง (หน) (ณรงค์ชัย ปิฎกักรัตน์, 2557)

เพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่มีทำนองและจังหวะที่ไม่ซับซ้อน แต่มีความหลากหลายในการใช้คำและการสื่อสาร ดังนั้น เพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่เหมาะสมสำหรับการใช้เป็นกลวิธีการสอนการขับร้องเพลงไทยให้กับผู้ที่ยังไม่มีพื้นฐาน หรือไม่คุ้นชินกับการขับร้องเพลงไทย เพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการออกเสียง การใช้เสียง การจำทำนอง และการตีความคำบรรจุในเพลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ การใช้เพลงดัดต้นเพลงฉิ่งในการฝึกการร้องเพลงมีการเน้นที่การใช้เสียงที่ไม่สูงหรือต่ำเกินไป และจังหวะที่ไม่ยาวนานมากเกินไป เพลงนี้เหมาะสำหรับใช้ในการฝึกเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้เสียง การแบ่งวรรคคำ และการเอื้อนเสียงให้สัมพันธ์กับการผ่อนลมหายใจ ทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้เสียงและการหายใจในขณะที่ขับร้องเพลง

เพลงดัดต้นเพลงฉิ่งเป็นการสอนแบบเชิงวิชาการเน้นที่การอธิบายวิธีการใช้เพลงดัดต้นเพลงฉิ่งในการฝึกการร้องเพลง โดยการเน้นที่เส้นทางของการพัฒนาทักษะของผู้เรียน การเรียนรู้การใช้เสียงและการหายใจในระหว่างการร้องเพลง และวิธีการแบ่งแยกวรรคต่าง ๆ ในเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการพัฒนาทักษะการร้องเพลงของผู้เรียนโดยใช้เพลงดัดต้นเพลงฉิ่งเป็นเครื่องมือเสริม

2. บทบาทของเพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

2.1 ที่มาของเพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้นในการเรียนการสอนการขับร้อง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวุธ โกศล อาจารย์ผู้สอนดนตรีไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้กล่าวว่า เพลงดัดต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่มีวิธีการร้องขั้นพื้นฐาน ไม่มีเทคนิคการร้องขั้นสูงมาก เป็นเพลงฝึกเครื่องสายเลยฝึกร้องไปด้วยเลย เป็นชุดความรู้ที่วิทยาลัยนาฏศิลป์สร้างขึ้นเพื่อให้ไปด้วยกัน เมื่อสร้างหลักสูตรมีความจำเป็นที่ต้องให้ทิศทางไปด้วยกันทั้งเครื่องสายและขับร้อง เพลงดัดที่มีการสร้างชุดของเพลงที่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของดนตรีไทย การสร้างชุดของเพลงนี้อาจจะอิงตามทำนองของเพลงที่มีจังหวะและความยาวคล้ายกัน หรืออิงตามเนื้อร้องของเพลงที่มี

หัวข้อหรือเรื่องราวที่สอดคล้องกัน การใช้แนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้ศึกษาได้ฝึกทักษะการจับคู่ เปรียบเทียบ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพลงต่าง ๆ

ในทางเครื่องเพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่มีกลอนพื้นฐาน ทำนองไม่ยาก เข้าไปเข้ามา มีการเปลี่ยนเสียงโดยในกลอนเดิม ทำให้คนเรียนรู้ว่าเปลี่ยนเสียงแล้วใช้กลอนอย่างไร ใช้โน้ตอย่างไร ทำให้เกิดการใช้นี้วคล่อง ทำให้เป็นพื้นฐานของเพลงอื่น ๆ ต่อไปได้

เพลงที่ 1 เพลงตันเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงทำนองซ้ำกันทั้งสองท่อน มีเปลี่ยนช่วงหัวและเข้าท้ายเหมือนกัน ทำให้ใช้กลอนเดิมได้ ใช้เสียงร้องกลาง ๆ ร้องง่าย เพลงที่ 2 เพลงจะเข้หางยาว สามชั้น เป็นเพลงสามท่อน เปลี่ยนบันไดเสียงสามบันไดเสียง ทำนองเพลงเหมือนกัน เพียงแต่เปลี่ยนทาง ท่อนแรกร้องเสียงสูงเป็นเพียงออบน ท่อน 2 ลดลงมาเป็นเสียงกลาง ท่อน 3 เป็นเสียงเพียงออล่างเหมือนเพลงแรก ทำนองร้องคล้าย ๆ กันทั้งหมด ทำให้เรียนรู้การเปลี่ยนคีย์ไปในตัว เพลงที่ 3 เพลงดวงพระธาตุ สามชั้น ทำนองเพลงซ้ำกับเพลงแรก เพลงที่ 4 เพลงนกขมิ้น สามชั้น เปลี่ยนคีย์สูงขึ้นไปเสียงโน้ แต่กลอนก็คล้าย ๆ กันที่มีอยู่ในเพลงแรก ๆ เพียงแต่เปลี่ยนคีย์ขึ้นไป ถ้าเป็นเครื่องสายก็ทำให้รู้กลอนในการเปลี่ยนคีย์ ถ้าเป็นนักร้องก็ทำให้รู้ระดับเสียงที่สูงขึ้น ทำให้ช่วงเสียงกว้างมากขึ้น เป็นการฝึกฝน และมีการร้องที่มีเทคนิคขั้นสูงคือการร้องว่าดอกในท่อนที่สาม เพราะฉะนั้นจึงใช้เป็นเพลงฝึกได้ในแง่ที่เริ่มจากง่าย ๆ พื้นฐาน ทำนองไม่ยาก เข้า ๆ กัน เอื้ออำนวย แล้วค่อยเพิ่มขึ้นมาทีละนิด จากการเปลี่ยนบันไดเสียง มีการเพิ่มลูกเล่น ทำให้เห็นความแตกต่าง ไม่ยาก จึงทำให้เป็นเพลงฝึกของร้องได้ด้วย เครื่องสายได้ด้วย (ไชยวุธ โกศล, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 สิงหาคม 2566)

รองศาสตราจารย์ ดร.สุพรรณิ เหลือบุญชู ได้กล่าวถึงการสอนใช้เพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ในการสอนผู้เริ่มต้นว่า ด้วยกระบวนการดังกล่าว การเรียนรู้ร้องด้วยวิธีการต่อเพลงนี้ ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทและความสำคัญยิ่งที่จะเป็นผู้ถ่ายทอดกระบวนการ การเรียนการสอนให้แก่ศิษย์ โดยการปูพื้นฐาน เบื้องต้น ให้แนวทางการขับร้องอย่างถูกต้องวิธี แล้วจึงพัฒนาทักษะ และสอนกลวิธีเฉพาะที่ยากขึ้นซับซ้อนขึ้น จนถึงกลวิธีเชิงลึก มีลำดับขั้นตอน ตลอดจนพัฒนาทักษะ ตามลำดับของความความยากง่ายของบทเพลง (สุพรรณิ เหลือบุญชู, การสื่อสารส่วนบุคคล, 3 สิงหาคม 2566)

อาจารย์จารี อ้นนาค และอภิญญา ทองไกรแสน ข้าราชการบำนาญ อดีตข้าราชการครู วิทยาลัยนาฏศิลป์ ได้กล่าวว่า ครูท้วม ประสิทธิ์กุล เป็นผู้กำหนดหลักสูตรขึ้นเพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่ใช้ในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น ซึ่งเพลงดับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น เป็นเพลงที่มีท่วงทำนองตรง ๆ ห่าง ๆ เรียบ ๆ เอื้ออำนวยตรง ๆ เทคนิควิธีการเอื้ออำนวยซับซ้อนมากนัก ซึ่งมีทั้งหมด 4 เพลง เริ่มพัฒนาจากเพลงง่ายไปหาเพลงยาก เป็นเพลงที่ เน้นคำ เน้นเสียง เพื่อฝึกเอื้ออำนวยให้เป็น แล้วมาเพิ่มเทคนิคในภายหลัง เสียงที่ใช้ไม่สูงหรือต่ำจนเกินไป จังหวะหน้าทับสั้น ๆ เหมาะสำหรับการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการใช้เสียง การแบ่งวรรคคำ และเอื้ออำนวยให้สัมพันธ์กับการผ่อนลมหายใจ เข้าและออกตามจังหวะเพลงในขณะขับร้อง เพื่อให้เด็กเข้าใจว่าต้องหายใจช่วงไหน ฝึกการใช้เสียงให้สัมพันธ์กับการหายใจ การแบ่งวรรคตอนคำร้องต่าง ๆ พอร์ร้องเสียงตรงได้ ค่อยเพิ่มเติมลูกเล่น ลีลา เอื้ออำนวย ครั้น เสียงโยย เสียงหวน ของการขับร้อง นำมาเพิ่มเติมได้ ในเวลาที่ผู้เรียนจำพื้นฐานเสียงได้แล้ว (จารี อ้นนาค, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 สิงหาคม 2566) (อภิญญา ทองไกรแสน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 สิงหาคม 2566)

นางสาวศรีประภา มานพ และนางสาวศศิภัทร บุญประกอบ นิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ นิสิตเอกซบร้องเพลงไทย ซึ่งไม่มีพื้นฐานทางการขับร้องเพลงไทย กล่าวถึงการเรียนขับร้องเพลงระดับต้นเพลงฉิ่งสามชั้น ว่า เมื่อเริ่มเรียนเป็นเพลงแรก รู้สึกยาก และต้องใช้เวลาในการจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากไม่มีพื้นฐานในการขับร้อง และเมื่อเรียนจนจบดับ ทำให้ได้เรียนรู้เอื้อนของเพลงไทย ได้ฝึกการใช้เอื้อนฝึกการหายใจ และการใช้ระดับเสียงต่าง ๆ ก่อนเรียนเพลงต่อไป (ศรีประภา มานพ, ศศิภัทร บุญประกอบ, การสื่อสารส่วนบุคคล, 28 กันยายน 2566)

ในการใช้เพลงระดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น มาสอนให้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 นั้นนางสาววิจิตา พุดซ้อน (ผู้เรียน) กล่าวถึงความรู้สึกหลังจากการเรียนเพลงระดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น ว่า เป็นเพลงที่ยากพอสมควร ซึ่งเพลงที่ขับร้องยากที่สุดคือเพลงนกขมิ้น เป็นเพลงที่มีการเปลี่ยนบันไดเสียงทำให้ต้องใช้เวลาฝึกเป็นอย่างมาก (วิจิตา พุดซ้อน, การสื่อสารส่วนบุคคล, 2 สิงหาคม 2566)

2.2 การใช้เพลงระดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้นในเป็นเครื่องมือในการสอน

จากบทบาทของเพลงระดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น ผู้เขียนพบส่วนสำคัญที่มีผลต่อการฝึกหัดขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น เป็นบทบาทที่สร้างพื้นฐานการร้องเพลงไทย โดยใช้เพลงระดับต้นเพลงฉิ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในกระบวนการการสอน โดยมีจุดเน้นหลัก ๆ ดังนี้

2.2.1 พื้นฐานของการร้องเพลงไทย เพลงระดับต้นเพลงฉิ่งเป็นเพลงที่ใช้ในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น มีลักษณะท่วงทำนองที่เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการร้องเพลงในระดับเบื้องต้นได้ต่อไปในขั้นตอนต่อไปของการเรียนรู้ดนตรีไทย

2.2.2 การเรียนรู้และพัฒนาทักษะขับร้องเพลง การเรียนการสอนใช้เพลงระดับต้นเพลงฉิ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้เสียงและการหายใจ รวมถึงการแบ่งวรรคคำและเอื้อนเสียงให้เกิดความสัมพันธ์กับการผ่อนลมหายใจในขณะขับร้อง

2.2.3 การฝึกการเรียนรู้และพัฒนาขั้นตอนการขับร้อง เพลงระดับต้นเพลงฉิ่งสามชั้นถูกออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนของการขับร้องเพลงไทย โดยเริ่มจากเพลงง่ายไปจนถึงเพลงที่ซับซ้อนมากขึ้น การนำเสนอเพลงที่มีความยากและซับซ้อนเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ในการขับร้องที่มีเทคนิคขั้นสูงขึ้น

2.2.4 ความสัมพันธ์และการจับคู่ของเพลง เพลงระดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้นช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ทักษะการขับร้อง โดยการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพลงต่าง ๆ เป็นลักษณะหนึ่งของเพลงไทย

2.2.5 การเพิ่มความยากนั้น ในการใช้เพลงระดับต้นเพลงฉิ่งสามชั้นเป็นการฝึกทักษะที่เริ่มจากเพลงง่ายไปสู่เพลงที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเริ่มจากการฝึกขั้นพื้นฐานและเพิ่มความยากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นที่มีความซับซ้อนมากขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการร้องเพลงของตนเอง

2.2.6 บทบาทของผู้สอนในกระบวนการสอน มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดกระบวนการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน โดยการสร้างพื้นฐานเบื้องต้นให้กับผู้เรียน และพัฒนาทักษะขั้นสูงขึ้นตามลำดับความยากง่ายของบทเพลง

2.2.7 ผลกระทบต่อการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะ นิสิตที่ได้รับการสอนด้วยเพลง ตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้นได้รับประสบการณ์ในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทย และมีโอกาสพัฒนาทักษะการเรียนรู้และการขับร้องเพลงได้อย่างเหมาะสมตามระดับของเพลงที่ฝึก โดยเริ่มจากความยากที่น้อยไปสู่ความยากที่มากขึ้น เพื่อเพิ่มทักษะและความเข้าใจในการขับร้องเพลงไทย

การฝึกการร้องเพลงไทยด้วยเพลงตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้นช่วยในการสร้างพื้นฐานที่ดี และการพัฒนาทักษะการร้องเพลงของผู้เรียนให้เข้าใจและเรียนรู้ในระดับที่เหมาะสมตามขั้นตอนการเรียนการสอนของการขับร้องเพลงไทยเบื้องต้นให้ได้ผลที่ดีอย่างต่อเนื่องและเป็นการพัฒนาทักษะดนตรีของผู้เรียนที่มีการเรียนรู้ที่มีศักยภาพที่สูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การวิเคราะห์การขับร้องเพลงตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น

ผลการวิเคราะห์ทำนองร้องเพลงตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น มีจำนวนทั้งหมด 4 เพลง ประกอบด้วย เพลงตันเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้น ในการศึกษา นี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการขับร้องในบทเพลงตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น ซึ่งได้ทำการวิเคราะห์ใน 3 ประเด็นหลัก คือ การใช้ระดับเสียง กลวิธีในการขับร้อง และการหายใจ โดยรายละเอียดของการวิเคราะห์เหล่านี้มีดังนี้

3.1 การใช้ระดับเสียง

ตารางที่ 1 ระดับเสียงในเพลงตับตันเพลงฉิ่ง สามชั้น

ลำดับ	เพลง	ท่อนที่ 1	ท่อนที่ 2	ท่อนที่ 3
1	เพลงตันเพลงฉิ่ง	ทางขวา โดยมีกลุ่มเสียง ปัญจมูล พชล X ดร X	ทางขวา โดยมีกลุ่ม เสียงปัญจมูล พชล X ดร X	-
2	เพลงจระเข้หาง ยาว	ทางเพ็ญออบน โดยมี กลุ่มเสียงปัญจมูล ดร X ชล X	ทางเสียงขวา กลุ่ม เสียงปัญจมูล พชลX ดร	ทางเสียงขวา กลุ่มเสียง ปัญจมูล พชลXดร
3	เพลงดวงพระ ธาตุ	ทางเพ็ญออบน โดยมี กลุ่มเสียงปัญจมูล ดร x ชล x	ทางขวา กลุ่มเสียง ปัญจมูล พชล X ดร X	-
4	เพลงนกขมิ้น	ทางเพ็ญออบน โดยมี กลุ่มเสียงปัญจมูล ดร X ชล X และ ทาง เพ็ญออล่าง เสียงปัญ จมูล ชลท X รม X	ทางเพ็ญออล่าง โดยมี กลุ่มเสียงปัญจมูล ชลท X รม X	ทางเพ็ญออล่าง โดยมี กลุ่มเสียงปัญจมูล ชลท X รม X

ที่มา : ผู้เขียน

การวิเคราะห์และสังเคราะห์เพลงตันเพลงฉิ่ง และเพลงจระเข้หางยาว และเพลงดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้นจากข้อมูลดังกล่าวเป็นการศึกษาเพลงโดยการเน้นที่ท่อนที่ 1 ท่อนที่ 2 และท่อนที่ 3 ของแต่ละเพลง โดยมีการเน้นที่ประเด็นหลักดังนี้

เพลงต้นเพลงฉิ่ง ท่อนที่ 1 และท่อนที่ 2 ของเพลงต้นเพลงฉิ่งมีความคล้ายกันทั้งหมดโดยมีระดับเสียงที่เหมือนกันคือ "ฟซล X ดร X" แสดงว่าเพลงนี้มีการใช้ระดับเสียงและกลวิธีในการขับร้องที่คล้ายกันในทุกท่อน

เพลงจระเข้หางยาว ท่อนที่ 1 ของเพลงจระเข้หางยาวมีระดับเสียง "ดรม X ซล X" ในขณะที่ท่อนที่ 2 ของเพลงมีระดับเสียง "ฟซล X ดร" และท่อนที่ 3 ของเพลงมีระดับเสียง "ฟซล X ดร" แสดงว่าแม้ระดับเสียงมีความแตกต่างกันระหว่างท่อน แต่กลวิธีในการขับร้องคล้ายกัน

เพลงดวงพระธาตุ ท่อนที่ 1 ของเพลงดวงพระธาตุมีระดับเสียง "ดรม X ซล X" และท่อนที่ 2 ของเพลงมีระดับเสียง "ฟซล X ดร X" แสดงว่าระดับเสียงและกลวิธีในการขับร้องในท่อนที่ 1 และ 2 มีความแตกต่างกัน

เพลงนกขมิ้น ท่อนที่ 1 ของเพลงนกขมิ้นมีระดับเสียง "ดรม X ซล X" และท่อนที่ 2 ของเพลงมีระดับเสียง "ซลท X รม X" แสดงให้เห็นว่าแต่ละท่อนของเพลงมีการใช้ระดับเสียงและกลวิธีในการขับร้องที่แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้างต้น สามารถเห็นได้ว่าแต่ละเพลงมีลักษณะการใช้ระดับเสียงและกลวิธีในการขับร้องที่แตกต่างกัน แต่ยังคงมีความคล้ายคลึงในการใช้กลุ่มเสียงปัญญามูลในส่วนหลักของการขับร้องของแต่ละเพลงที่กล่าวถึงในข้อมูล

3.2 กลวิธีในการขับร้อง

การวิเคราะห์ข้อมูลเพลงต้นเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้น ในหัวข้อ "กลวิธีในการขับร้อง" ของแต่ละเพลง สามารถรวบรวมข้อสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 กลวิธีการขับร้องเพลงต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

ลำดับที่	เพลง	กลวิธีเอื้อนสามเสียงเสียงที่พบ	กลวิธีกระทบเสียงเสียงที่พบ	กลวิธีปั้นคำร้องเสียงที่พบ
1	เพลงต้นเพลงฉิ่ง	มากที่สุด คือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา (ลซฟ) รองลงมา เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) / เสียงซอล เสียงฟา และเสียงเร (ซฟร) / เสียงเร เสียงโด และเสียงลา (รดล) / เสียงลา เสียงซอล และเสียงมี (ลชม)	เสียงที่ใช้มากที่สุด คือ เสียงลา และเสียงซอล (ลซ) ซึ่งมีเสียงที่พบในกลวิธีกระทบเสียงอื่นได้แก่ เสียงมี และเสียงเร (มร) / เสียงเร และเสียงโด (รด)	เสียงโด และเสียงเร (ดร) / เสียงฟา และเสียงเร (ฟร) / เสียงโด และเสียงลา (ดล) / เสียงเร และเสียงมี (รม) / เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด)
2	เพลงจระเข้หางยาว	มากที่สุด คือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา (ลซฟ) รองลงมาคือ เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) / เสียงเร เสียงโด และเสียง	มากที่สุด คือ เสียงลา และเสียงซอล (ลซ) รองลงมาคือ เสียงเร และเสียงโด (รด) / เสียงมี และเสียงเร (มร)	มากที่สุด ได้แก่ เสียงซอล และเสียงฟา (ซฟ) / เสียงซอล และเสียงลา (ซล) / เสียงเร และเสียงโด (รด) / เสียงฟา และเสียงเร (ฟร)

ลำดับที่	เพลง	กลวิธีเอื้อนสามเสียง เสียงที่พบ	กลวิธีกระทบเสียง เสียงที่พบ	กลวิธีปั้นคำร้อง เสียงที่พบ
		ลา (รดล) / เสียงซอล เสียงฟา และเสียงเร (ซพร) / เสียงลา เสียง ซอล และเสียงมี (ลชม)		กลวิธีปั้นคำร้อง 3 เสียง เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) / เสียงโด เสียงซอล และ เสียงฟา (ดซฟ)
3	เพลงดวงพระธาตุ	มากที่สุด คือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา (ลซฟ) รองลงมาคือ เสียงมี เสียง เร และเสียงโด (มรด) / เสียงเร เสียงโด และเสียง ลา (รดล)	มากที่สุด คือ เสียงมี และเสียงเร (มร) รองลงมาคือ เสียงลา และเสียงซอล (ลซ) / เสียงซอล และเสียงฟา (ซฟ) / เสียงเร และ เสียงโด (รด)	มากที่สุด ได้แก่ เสียง ซอล และเสียงลา (ซล) / เสียงโด และเสียงเร (ดร) / เสียงเร และ เสียงโด (รด) / เสียง ซอล และเสียงฟา (ซฟ) / เสียงฟา และเสียง ซอล (ฟซ) กลวิธีปั้นคำร้อง 3 เสียง เสียงซอล เสียง ฟา และเสียงเร (ซพร)
4	เพลงนกขมิ้น	มากที่สุด คือ เสียงที่ เสียง ลา และเสียงซอล (ทลซ) รองลงมาคือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงมี (ลชม) / เสียงมี เสียงเร และเสียงที่ (มรท) / เสียง มี เสียงเร และเสียงโด (มรด)	มากที่สุด คือ เสียงที่ และเสียงลา (ทล) รองลงมาคือ เสียงมี และเสียงเร (มร) / เสียงซอล และเสียงมี (ชม) / เสียงลา และ เสียงซอล (ลซ) / เสียง เร และเสียงที่ (รท) / เสียงเร และเสียงโด (รด)	มากที่สุด ได้แก่ เสียง ลา และเสียงที่ (ลท) / เสียงลา และเสียงซอล (ลซ) / เสียงซอล และ เสียงมี (ชม) / เสียงเร และเสียงโด (รด) กลวิธีปั้นคำร้อง 3 เสียง เสียงเร เสียงซอล และเสียงเร (รซร) / เสียงที่ เสียงลา และ เสียงซอล (ทลซ) / เสียงลา เสียงเร และ เสียงลา (ลรล)

ที่มา : ผู้เขียน

เพลงต้นเพลงฉิ่ง ในกลวิธีเอื้อนสามเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา ในกลวิธีกระทบเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา และเสียงซอล ในกลวิธีปั้นคำร้อง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงซอล และเสียงฟา

ตัวอย่างเพลงต้นเพลงฉิ่งท่อนที่ 1 ในประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2

----	--- กา	--- อ้อ	อี อ้อ - กี	----	--- ป้อง	-- อ้อ อ้อ	อ้ออ้อ อ้อ - ปัด
----	--- ฟ	--- ร	ซ ฟ - ซ	----	--- ซฟ	-- ซ ล	ซฟ ล - ล
--- อ้อ	--- เออ	--- เออ	- เอ้อ เออเอ้อ เอ้อ	----	--- เออ	-- อี เงอ	- เออ ฮะเอิง เงอ
--- ด	--- ด	--- ร	- ม รด ม	----	--- ม	-- ซ ม	- ร มร ม

ประโยคที่ 1 ห้องที่ 6 ปั่นคำร้อง คำว่า “ป้อง” เสียงที่ใช้ในกลวิธีเสียงซอล และเสียงฟา (ซฟ) ห้องที่ 7- ห้องที่ 8 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา (ลซฟ)

ประโยคที่ 2 ห้องที่ 4 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) ห้องที่ 8 กระทบเสียง ใช้เสียงมี และเสียงเร (มร)

เพลงจะเข้หางยาว ในกลวิธีเอื้อนสามเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา ในกลวิธีกระทบเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา และเสียงซอล ในกลวิธีปั่นคำร้อง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงซอล และเสียงฟา

ตัวอย่างเพลงจะเข้หางยาวท่อนที่ 1 ประโยคที่ 3

เออเอ้อ อี เงอ	- เอ้อ ฮะเออ เออ	--- เออ	- เอ้อ เออเอ้อ เอ้อ	----	--- อี	--- ปั่น	-- ธรเศ
ดล ด ล	- ซ ลซ ด	--- ร	- ม รด ม	----	--- ซ	--- ด	-- รรดล

ประโยคที่ 3 ห้องที่ 1 ต่อเนื่องจากประโยคที่ 2 ห้องที่ 8 เอื้อนสามเสียง เสียงที่ใช้ในกลวิธีคือ เสียงเร เสียงโด และเสียงลา (รดล) ห้องที่ 2 กระทบเสียง ใช้เสียงเสียงลา และเสียงซอล (ลซ) ห้องที่ 4 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) ห้องที่ 8 ปั่นคำ คำว่า “ธรเศ” ใช้เสียงเร เสียงโด และเสียงลา (รดล)

เพลงดวงพระธาตุ ในกลวิธีเอื้อนสามเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา ในกลวิธีกระทบเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงมี และเสียงเร ในกลวิธีปั่นคำร้อง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงซอล และเสียงฟา

ตัวอย่างเพลงดวงพระธาตุ สามชั้น ท่อน 1 ประโยคที่ 1 และประโยคที่ 2

----	--- เออ	--- เอ้อ	- เออ ฮะเออ เงอ	--- เอ้อ	--- เออ	- เอ้อ - เออ	- เอ้อเออ ฮะเอิง เงอ
----	--- ร	--- ม	- ร มร ร	--- ด	--- ร	- ด - ร	- ดร มร ร

----	--- พญา	-- อ้อ อ้อ	อ้ออ้อ - ครุฑ	-- อ้ออ้อ	อ้ออ้อ --	--- ฟัง	--- นุช
----	--- รร	-- ร ม	รด - ดร	-- ด ร	ดล --	--- ด	--- ดร

ประโยคที่ 1 ห้องที่ 4 กระทบเสียง เสียงที่ใช้ในกลวิธี เสียงมี และเสียงเร (มร) ห้องที่ 8 กระทบเสียง ใช้เสียงมี และเสียงเร (มร)

ในประโยคที่ 2 ห้องที่ 4 ปั่นคำร้อง คำว่า “ครุฑ” ใช้เสียงโด และเสียงเร (ดร) ห้องที่ 3 ถึงห้องที่ 4 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงมี เสียงเร และเสียงโด (มรด) ห้องที่ 5 ถึงห้องที่ 6 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงเร เสียงโด และเสียงลา (รดล) ห้องที่ 8 ปั่นคำร้อง คำว่า “นุช” ใช้เสียงโด และเสียงเร (ดร)

เพลงนกขมิ้น ในกลวิธีเอื้อนสามเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงที่ เสียงลา และเสียงซอล ในกลวิธีกระทบเสียง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา และเสียงซอล ในกลวิธีปั้นคำร้อง เสียงที่พบมากที่สุดคือ เสียงลา และเสียงที่

ตัวอย่างเพลงนกขมิ้น สามชั้น ท่อน 2 ประโยคที่ 4

- ฮี้อ ฮีเอ	- เออ อะเอิง เงอ	เออเออ – เออ	- เอ้อ เออเออ เออ	----	--- ฮี	- ที่ - เคย	--- นอน
- ทล รท	- ล ทล ท	ลช – ล	- ท ลช ลท	----	--- ร	- ลช - ล	--- ล

ประโยคที่ 4 ห้องที่ 1 กระทบเสียง เสียงที่ใช้ในกลวิธี เสียงที่และเสียงลา (ทล) ห้องที่ 2 กระทบเสียง ใช้เสียงที่และเสียงลา (ทล) ห้องที่ 2 ถึงห้องที่ 3 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงที่ เสียงลา และเสียงซอล (ทลช) ห้องที่ 4 เอื้อนสามเสียง ใช้เสียงที่ เสียงลา และเสียงซอล ห้องที่ 7 ปั้นคำร้อง คำว่า “ที่” ใช้เสียงลา และเสียงซอล (ลช)

สามารถสรุปได้ว่าในทุกเพลง กลวิธีเอื้อนสามเสียงมักใช้เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟา มากที่สุดกลวิธีกระทบเสียงมักใช้เสียงลา และเสียงซอลมากที่สุด กลวิธีปั้นคำร้องมักใช้เสียงซอล เสียงฟา เสียงเรเสียงโด เสียงมี และเสียงที่มากที่สุด ข้อมูลนี้ช่วยให้เข้าใจถึงแนวโน้มของเสียงที่ใช้ในแต่ละกลวิธีของการขับร้องในเพลงต้นเพลงฉิ่ง เพลงจระเข้หางยาว เพลงดวงพระธาตุ และเพลงนกขมิ้นได้อย่างชัดเจนและรวมถึงความแตกต่างระหว่างกลวิธีในแต่ละเพลงด้วยข้อมูลเสียงที่ใช้ในแต่ละกลวิธี

3.3 การหายใจในการขับร้องเพลงตับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

ตารางที่ 3 การหายใจในการขับร้องเพลงตับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น

ลำดับที่	บทเพลง	ท่อน	ประโยค	รูปแบบการหายใจ
1	เพลงต้นเพลงฉิ่ง	1	1 2 3	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			4	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			5	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 6
		2	1 3	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			4	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 6
2	เพลงจระเข้หางยาว	1	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 8
			2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 7
			3	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
		2	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 8
			2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			3	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
		3	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 8
			2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 4 และห้องที่ 7
			3	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
3	เพลงดวงพระธาตุ	1	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5
			2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 7

ลำดับที่	บทเพลง	ท่อน	ประโยค	รูปแบบการหายใจ
			3	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 6
			4	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
		2	1 2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 7
			3	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			4	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
4	เพลงนกขมิ้น	1	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 8
			2 4	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			3	หายใจห้องที่ 3 และห้องที่ 7
			5	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			6	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
		2	1 2	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			3	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			4	หายใจห้องที่ 3 และห้องที่ 7
		3	1	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			2 3 7 8	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6
			4	หายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7
			5	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7
			6	หายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6 และห้องที่ 8

ที่มา : ผู้เขียน

จากตาราง เพลงต้นเพลงจึงพบว่ามีการหายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6 เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือหายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 7 และหายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 6 ความยาวต่อหนึ่งลมหายใจยาวที่สุดจำนวน 4 ห้องเพลง รองลงมาคือ 2 ห้องเพลง

ตัวอย่างการหายใจของเพลงต้นเพลงจึง

(หายใจ)				(หายใจ)			
----	--- กา	--- อือ	ฮือ อือ - กี	----	--- ป็อง	-- อือ อือ	อืออือ อือ - ปัด
(หายใจ)				(หายใจ)			
--- อือ	--- เอ้อ	--- เออ	- เอ้อ เออเอ้อ เอ้อ	----	--- เออ	-- ฮือ เงอ	- เออ สะเอ็ง เงอ

การหายใจพบว่าการหายใจก่อนร้องคำว่า “กา” และคำว่า “ป็อง” ในประโยคที่ 1 สำหรับในประโยคที่ 2 พบการหายใจก่อนเอื้อนในห้องที่ 2 และ ห้องที่ 6

เพลงจะเข้าหางยาวพบว่ามีการหายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 5 และห้องที่ 8 ในประโยคที่ 1 ของท่อนที่ 1 และท่อนที่ 2 และรูปแบบการหายใจห้องที่ 1 และห้องที่ 3 และห้องที่ 7 ในประโยคที่ 3 ของท่อนที่ 1 และ 2 สำหรับประโยคที่ 2 ของทั้งสองท่อนมีความใกล้เคียงกันคือมีการหายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 6 และหายใจห้องที่ 2 และห้องที่ 7 พบความยาวต่อการหายใจ 1 ครั้ง ที่ 5 ห้องเพลง รองลงมาคือ 4 ห้องเพลง 3 ห้องเพลง และ 2 เพลง

ตัวอย่างการหายใจเพลงจะเข้าหางยาวท่อน 1

(หายใจ)			(หายใจ)			(หายใจ)	
----	- ไม่ - เกรง	-- อือ ฮือ	ฮือฮือ - องค์กร	- ฮือ ฮือฮือ ฮือเจอ	- เอ้อ เออเออ - เอีย	----	-- นรินทร์
(หายใจ)			(หายใจ)				
----	--- เออ	- เอ้อ เออเออ เอือ	-- ฮือ เจอ	-- เออ เอือ	- เออ - เออ	- เออเออ ฮือ เจอ	- เอ้อ เออเออ เจอ

การหายใจพบว่าการหายใจก่อนร้องคำว่า “ไม่” และคำว่า “นรินทร์” ในประโยคที่ 1 สำหรับในประโยคที่ 2 พบการหายใจก่อนเอื้อนในท้องที่ 2 และ ท้องที่ 7

เพลงดวงพระธาตุพบรูปแบบการหายใจที่หลากหลายรูปแบบแต่พบรูปแบบที่เหมือนกันคือ ท้องที่ 1 และท้องที่ 3 และท้องที่ 7 ในประโยคที่ 4 ของท่อนที่ 1 และ 2 ต่อมาคือหายใจท้องที่ 2 และ ท้องที่ 7 พบในท่อนที่ 1 ประโยคที่ 1 และท่อนที่ 2 ประโยคที่ 1 และ 2

ตัวอย่างรูปแบบการหายใจเพลงดวงพระธาตุท่อนที่ 1

(หายใจ)			(หายใจ)				
----	--- เออ	--- เอ้อ	- เออ เออเออ เจอ	--- เอือ	--- เออ	- เอ้อ - เออ	- เอ้อเออ เออเออ เจอ
(หายใจ)			(หายใจ)				
----	--- พญา	-- ฮือ ฮือ	ฮือฮือ - ครุฑ	-- ฮือฮือ	ฮือฮือ --	--- ฟัง	--- นุช

การหายใจพบว่าการหายใจก่อนเอื้อนในท้องที่ 2 และ ท้องที่ 5 ในประโยคที่ 1 และพบมีการหายใจก่อนร้องคำว่า “พญา” และคำว่า “ฟัง” สำหรับในประโยคที่ 2

เพลงนกขมิ้นพบว่ามีรูปแบบการหายใจประโยคละ 2 ครั้ง มีรูปแบบการหายใจที่ท้องที่ 2 และ ท้องที่ 5 คือท่อนที่ 1 ประโยคที่ 2 และ 4 ในท่อนที่ 2 ประโยคที่ 1 และ 2 ในท่อนที่ 3 ในประโยคที่ 2 3 7 และ 8 สำหรับการหายใจประโยคละ 3 ครั้งมีรูปแบบที่ซ้ำกันคือหายใจท้องที่ 2 และท้องที่ 5 และ ท้องที่ 7 พบที่ท่อนที่ 1 ประโยคที่ 5 ท่อนที่ 2 ประโยคที่ 3 และท่อนที่ 3 ประโยคที่ 5

ตัวอย่างรูปแบบการหายใจเพลงนกขมิ้น

(หายใจ)		(หายใจ)			(หายใจ)		
----	--- เออ	เออเออ ฮือเจอ	- เอ้อ เออเออ เจอ	เออเออ ฮือเจอ	- เอ้อ เออเออ เออ	--- ลม	--- พัด
(หายใจ)		(หายใจ)					
- ฮือ ฮือฮือ -	--- เออ	- เอ้อ เออเออ เอือ	-- เจอเออ	----	- มา - อ่อน	-- ฮือฮือ	ฮือฮือ - อ่อน

การหายใจพบว่าการหายใจก่อนเอื้อนในท้องที่ 2 และ ท้องที่ 5 สำหรับท้องที่ 7 หายใจก่อนร้องคำว่า “ลม” ในประโยคที่ 1 ต่อจากนั้นในประโยคที่ 2 พบมีการหายใจก่อนเอื้อนในท้องที่ 2 และ หายใจก่อนร้องคำว่า “มา”

4. สรุป

การใช้เพลงดับต้นเพลงฉิ่งในการฝึกการร้องเพลงมีการเน้นที่เส้นทางการพัฒนาทักษะของผู้เรียน การฝึกทักษะการออกเสียง การแบ่งแยกวรรค และการเรียนรู้เทคนิคการร้องเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการพัฒนาทักษะการร้องเพลงของตนเอง ซึ่งมีการสร้างความเข้าใจและรู้เรื่องดนตรีไทยเบื้องต้นได้อย่างเหมาะสม การใช้เพลงดับต้นเพลงฉิ่งเป็นการสอนแบบเชิงวิชาการที่เน้นการอธิบายวิธีการใช้เพลงเพื่อฝึกการร้องเพลงไทยอย่างมีประสิทธิภาพและคล่องแคล่ว ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการใช้เสียงและการหายใจในขณะที่ขับร้องเพลงไทยได้อย่างถูกต้อง

เพลงดับต้นเพลงฉิ่งใช้ในการฝึกหัดขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น มีลักษณะท่วงทำนองที่เรียบง่าย ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะการร้องเพลงได้ต่อไปในขั้นตอนต่อไปของการเรียนรู้ดนตรีไทย การใช้เพลงดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้นเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจการใช้เสียงและการหายใจ รวมถึงการแบ่งวรรคคำและเอื้อนเสียงให้เกิดความสัมพันธ์กับการผ่อนลมหายใจในขณะที่ขับร้อง เพลงดับต้นเพลงฉิ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ขั้นตอนการขับร้องเพลงไทย การนำเสนอเพลงที่มีความยากและซับซ้อนเพื่อฝึกทักษะการร้องที่มีเทคนิคขั้นสูงขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ทักษะการร้องเพลง โดยการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของเพลงต่าง ๆ เป็นลักษณะหนึ่งของเพลงไทย เป็นการฝึกทักษะที่เริ่มจากเพลงง่ายไปสู่เพลงที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการร้องเพลงของตนเอง ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการสร้างพื้นฐานเบื้องต้นให้กับผู้เรียน และพัฒนาทักษะขั้นสูงขึ้นตามลำดับความยากง่ายของบทเพลง ช่วยในการสร้างพื้นฐานที่ดีและพัฒนาทักษะการร้องเพลงของผู้เรียนให้เข้าใจและเรียนรู้ในระดับที่เหมาะสมตามขั้นตอนการเรียนการสอนของดนตรีไทยเบื้องต้น

ลักษณะการใช้ระดับเสียงและกลวิธีการขับร้องในเพลงดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของเทคนิคของการขับร้องในแต่ละเพลงแม้จะมีความคล้ายคลึงกันบ้าง โดยเฉพาะในการใช้กลุ่มเสียงปัญญามูลในส่วนหลักของการขับร้องของแต่ละเพลง ระดับการใช้เสียงในแต่ละเพลงมีความแตกต่างกัน แต่ยังมีมีความคล้ายคลึงในการใช้กลุ่มเสียงหลัก เช่น กลวิธีเอื้อนสามเสียงมักใช้เสียงลา เสียงซอล และเสียงฟามากที่สุด ส่วนกลวิธีกระทบเสียงมักใช้เสียงลา และเสียงซอลมากที่สุด เป็นต้น การระบุลักษณะเสียงที่ใช้ในแต่ละเพลงช่วยให้เข้าใจถึงแนวโน้มและความแตกต่างของการใช้เสียงในการขับร้อง มีการใช้กลวิธีการขับร้องที่แตกต่างกันออกไป ยกตัวอย่างเช่น กลวิธีบันคำร้องมักใช้เสียงซอล เสียงฟา เสียงเร เสียงโด เสียงมี และเสียงที่มากที่สุด ความแตกต่างนี้ช่วยให้เห็นถึงความหลากหลายของวิธีการขับร้องที่ถูกใช้ในแต่ละเพลง การแบ่งแยกและการวิเคราะห์เสียงที่ใช้ในแต่ละกลวิธีการขับร้อง ทำให้เข้าใจแนวโน้มของเสียงที่ใช้และความแตกต่างของกลวิธีการขับร้องในเพลงต่าง ๆ การใช้เสียงและกลวิธีในการขับร้องในเพลงดับต้นเพลงฉิ่ง สามชั้น ช่วยให้เข้าใจความแตกต่างและความหลากหลายของเทคนิคการขับร้องในแต่ละเพลงได้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ

รายการอ้างอิง

- ณรงค์ชัย ปิฎกรัษต์. (2557). *สารานุกรมเพลงไทย*. มหาวิทยาลัยมหิดล
- วัฒนวุฒิ ช้างชนะ. (2560). การแห่งดนตรีไทย. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 21(1). 19-33.
- Sawangviboonpong, D. (2003). *Thai Classical Singing Its History, Musical Characteristics and Transmission*. New York USA. Ashgate Publishing.
- Smith, H. E. (2006). [Review of Thai Classical Singing: Its History, Musical Characteristics and Transmission, by D. Swangviboonpong]. *Crossroads: An Interdisciplinary Journal of Southeast Asian Studies*, 17(2), 184–187. <http://www.jstor.org/stable/40860830>
- Roongruang, P. (2001). Thai classical music and its movement from oral to written transmission 1930-1942: historical context, method, and legacy of the Thai manuscript project. *Humanities Journal*, 9(1) : 26-40
- Treitler, L. (1981). Oral, Written, and Literate Process in the Transmission of Medieval Music. *Speculum*, 56(3), 471–491. <https://doi.org/10.2307/2847738>